

ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΟΥΑΧΙΑΣ

Ο κύριος Βρομύλος

Εικονογράφηση:

ΚΟΥΕΝΤΙΝ
ΜΠΛΕΙΚ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: MR STINK
Από τις Εκδόσεις HarperCollins Publishers Ltd., Λονδίνο 2009

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο κύριος Βρομύλος**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: David Walliams

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Quentin Blake

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πετρούλα Γαβριηλίδου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπιννοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ηλιόπουλος Θ. – Ροδόπουλος Π. Ο.Ε.

© David Walliams, 2009

© Εικονογράφησης: Quentin Blake, 2009

The author/illustrator asserts the moral right to be identified
as the author/illustrator of the work.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

under licence from HarperCollins Publishers Ltd.

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2013

ISBN 978-618-01-0210-9

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfoffi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Ντρίβιντ Ουάλιας

Ο κύριος
Βρομύλος

Εικονογράφηση:

Κουέντιν
Μπιλέικ

Μετάφραση:

Πετρούλα Γαβριλίδου

*Για τη μητέρα μου, Καθλίν, τον πιο
καλοσυνάτο άνθρωπο που γνώρισα ποτέ.*

Ξύνω και μυρίζω

 κύριος Βρομύλος βρομούσε. Ή βρωμούσε, όπως το γράφανε παλιά. Κι αφού είναι σωστό γραμματικά να πούμε ότι βρόμαγε, τότε βρόμαγε κιόλας. Ήταν ο πιο βρομιάρης, βρομερός βρομύλος που υπήρξε ποτέ.

Η βρόμα είναι η χειρότερη δυνατή μυρωδιά. Η βρόμα είναι χειρότερη από την μπόχα. Και η μπόχα είναι χειρότερη από τη δυσωδία. Και η δυσωδία είναι λιγάκι χειρότερη από τη δυσσομία. Και η δυσσομία αρκεί για να σε κάνει να σουφρώσεις τη μύτη σου.

Δεν έφταιγε ο κύριος Βρομύλος που βρομούσε. Αφού, άλλωστε, ήταν άστεγος. Δεν είχε πού να μείνει και επομένως δεν είχε και ποτέ τη δυνατότητα να κάνει ένα κανονικό μπάνιο όπως εσείς κι εγώ. Έπειτα από λίγο καιρό η μυρωδιά απλώς χειροτέρευε.

Να μια εικόνα του κυρίου Βρομύλου.

Είναι πολύ σιλάτος με το παπιγιόν του και το τούντ σακάκι του, δε βρίσκετε; Αλλά μη σας ξεγελά η εικόνα. Δεν μπορεί να μεταφέρει τη μυρωδιά. Αν αυτό το βιβλίο ήταν τύπου «ξύνω και μυρίζω», η μυρωδιά θα ήταν τόσο έντονη, που θα θέλατε να το πετάξετε στον σκουπιδοτενεκέ. Και μετά να θάψετε τον σκουπιδοτενεκέ – πολύ βαθιά κάτω από τη γη.

Αυτό το μικρό μαύρο σκυλάκι μαζί του είναι η Δούκισσα. Η Δούκισσα δεν ήταν κάποιας συγκεκριμένης ράτσας, ήταν απλώς μια σκυλίτσα. Βρομούσε κι αυτή, αλλά όχι τόσο όσο ο κύριος Βρομύλος. Τίποτα στον κόσμο δε βρομούσε όπως αυτός. Τίποτα εκτός από τη γενειάδα του. Τα γένια του ήταν γεμάτα με παλιά κομματάκια αυγών και λουκάνικων και τυριών που είχαν πέσει από το στόμα του χρόνια πριν. Δεν είχαν πλυθεί ποτέ με σαπούνι κι έτσι ανέδιδαν μια ιδιαίτερη μπόχα, ακόμα χειρότερη από αυτή που ανέδιδε ο ίδιος γενικά.

Ο κύριος Βρομύλος εμφανίστηκε ξαφνικά ένα πρωί στην πόλη και εγκαταστάθηκε σε ένα παλιό ξύλινο παγκάκι. Κανείς δεν ήξερε από πού είχε έρθει ή πού μπορεί να πήγαινε. Οι κάτοικοι της πόλης ήταν γενικά καλοί μαζί του. Καμιά φορά τού πέταγαν λίγα κέρματα προτού τρέξουν να φύγουν μακριά του με μάτια δακρυσμένα. Αλλά κανείς δεν ήταν πραγματικά φιλικός μαζί του. Κανείς δε σταματούσε να του μιλήσει ή να κουβεντιάσει μαζί του.

Τουλάχιστον μέχρι τη μέρα που εκείνο το μικρό κορίτσι βρήκε επιτέλους το κουράγιο και του μίλησε – κι εκεί είναι που αρχίζει η ιστορία μας.

«Γεια σας», είπε το κορίτσι με φωνή που έτρεμε λιγάκι. Το κορίτσι λεγόταν Χλόη. Ήταν μόλις δώδεκα ετών και δεν είχε μιλήσει ποτέ ξανά σε άστεγο. Η μητέρα της της είχε απαγορεύσει να μιλάει σε «τέτοια όντα». Η μητέρα της μάλιστα δεν ενέκρινε ούτε το να

μιλάει η κόρη της με τα παιδιά από τις εργατικές κατοικίες. Αλλά η Χλόη δεν έβλεπε τον κύριο Βρομύλο ως «ον». Τον έβλεπε ως έναν άνθρωπο που φαινόταν να έχει μια πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία να πει – και αν αγαπούσε κάτι η Χλόη, αυτό ήταν οι ιστορίες.

Περνούσε κάθε μέρα μπροστά από τον κύριο Βρομύλο και τον σκύλο του με το αυτοκίνητο των γονιών της, όταν ήταν καθ' οδόν για το ακριβό ιδιωτικό σχολείο της. Είτε είχε ήλιο είτε χιόνιζε, ο κύριος Βρομύλος καθόταν πάντα στο ίδιο παγκάκι με τον σκύλο στα πόδια του. Η Χλόη, που καθόταν αναπαυτικά στο δερμάτινο πίσω κάθισμα μαζί τη δηλητηριώδη μικρή της αδελφή, την Άναμπελ, τον κοίταζε και αναρωτιόταν.

Εκατομμύρια σκέψεις και ερωτήματα τριβελίζαν το μυαλό της. Ποιος ήταν; Γιατί ζούσε στον δρόμο; Είχε ποτέ του σπίτι; Τι έτρωγε ο σκύλος του; Είχε φίλους ή οικογένεια; Αν είχε, ήξεραν ότι είναι άστεγος;

Πού πήγαινε να κάνει Χριστούγεννα; Αν ήθελε κάποιος να του στείλει γράμμα, ποια διεύθυνση θα έγραφε στον φάκελο; «Στο παγκάκι, ξέρετε ποιο – αυτό που είναι στη στροφή μετά τη στάση του λεωφορείου»; Πότε ήταν η τελευταία φορά που πλύθηκε; Και ήταν πράγματι το όνομά του «κύριος Βρομύλος»;

Η Χλόη ήταν από εκείνα τα παιδιά που τους αρέσει να χάνονται στις σκέψεις τους. Συχνά καθόταν στο κρεβάτι της και έπλαθε ιστορίες για τον κύριο Βρομύλο. Μόνη στο δωμάτιό της σκαρφιζόταν όλων των ει-

δών τις φανταστικές ιστορίες. Μην ήταν παλιά ήρωας ναυτικός που είχε κερδίσει πολλά μετάλλια για την ανδρεία του αλλά μετά δυσκολεύτηκε να προσαρμοστεί στη ζωή της στεριάς; Ή μήπως υπήρξε παγκοσμίως διάσημος τραγουδιστής της όπερας που μια μέρα, στα καλά του καθουμένου, εκεί που πήγαινε να πιάνει μια υψηλή νότα στη Βασιλική Όπερα του Λονδίνου, έχασε τη φωνή του και δεν μπόρεσε να τραγουδήσει ποτέ ξανά; Ή μήπως ήταν μυστικός πράκτορας της Ρωσίας που είχε μεταμφιεστεί σε άστεγο για να κατασκοπεύει τους κατοίκους της πόλης;

Η Χλόη δεν ήξερε τίποτα για τον κύριο Βρομύλο. Αλλά αυτό που ήξερε, εκείνη τη μέρα που σταμάτησε για να του μιλήσει για πρώτη φορά, ήταν ότι προφανώς αυτός χρειαζόταν πολύ περισσότερο από την ίδια το πεντόλιρο χαρτονόμισμα που είχε μαζί της.

Έδειχνε επίσης πολύ μόνος, όχι απλώς μοναχικός, αλλά πολύ βαθιά χωμένος στη μοναξιά της ψυχής του. Αυτό λύπησε τη Χλόη. Ήξερε πολύ καλά πώς ήταν αυτό το συναίσθημα της μοναξιάς. Στη Χλόη δεν άρεσε και πολύ το σχολείο. Η μητέρα της είχε επιμείνει να τη στείλει σε ένα πολύ ακριβό γυμνάσιο μόνο για κορίτσια, όπου η Χλόη δεν είχε κάνει φίλες. Στη Χλόη δεν άρεσε πολύ ούτε και το σπίτι τους. Όπου κι αν ήταν, είχε την αίσθηση ότι δεν ταίριαζε και πολύ, ότι σαν να περίσσειε.

Και επιπλέον, ήταν η χειρότερη εποχή του χρόνου για τη Χλόη: τα Χριστούγεννα. Υποτίθεται ότι όλοι τρε-

λαίνονται για τα Χριστούγεννα και ιδίως τα παιδιά. Αλλά η Χλόη τα μισούσε. Μισούσε τα στολίδια, μισούσε τα βεγγαλικά, μισούσε τα κάλαντα, μισούσε τον λόγο που έβγαζε κάθε φορά η βασίλισσα, μισούσε τις κιμαδόπιτες, μισούσε το γεγονός ότι ποτέ δε χιόνιζε όπως υποτίθεται πως έπρεπε, μισούσε ότι έπρεπε να καθίσει με την οικογένειά της σε ένα ατελείωτο δείπνο, και πάνω από όλα, μισούσε το ότι έπρεπε να προσποιείται πως είναι χαρούμενη μόνο και μόνο επειδή ήταν 25 Δεκεμβρίου.

«Τι μπορώ να κάνω για σας, νεαρή μου κυρία;» είπε ο κύριος Βρομύλος. Η φωνή του ήταν απρόσμενα αριστοκρατική. Δεδομένου ότι κανένας ποτέ δεν είχε σταθεί να του μιλήσει, κοιτούσε με ελαφριά δυσπιστία το στρουμπουλό κορίτσι απέναντί του. Η Χλόη ξαφνικά φοβήθηκε λίγο. Ίσως τελικά να μην ήταν και τόσο καλή ιδέα να μιλήσει σε αυτό τον γέρο αλήτη. Είχε προετοιμάσει αυτή τη στιγμή εδώ και εβδομάδες, μήνες ακόμα. Αλλά στο μυαλό της όλα εξελίσσονταν τελείως διαφορετικά.

Σαν να μην έφτανε αυτό, η Χλόη αναγκαστικά είχε σταματήσει να εισπνέει από τη μύτη. Η μυρωδιά ήταν ανυπόφορη· έμοιαζε με ζωντανό πλάσμα που σερνόταν μέχρι τα ρουθούνια της και της έκαιγε τον λαιμό.

«Εεε, συγγνώμη για την ενόχληση...»

«Ναι;» είπε ο κύριος Βρομύλος, κάπως ανυπόμονα.

Η Χλόη αιφνιδιάστηκε. Γιατί βιαζόταν; Αφού όλη τη

μέρα καθόταν στο παγκάκι του. Δεν ήταν να πεις πως ξαφνικά είχε να πάει κάπου.

Εκείνη τη στιγμή άρχισε να της γαβγίζει και η Δούκισσα. Η Χλόη φοβήθηκε ακόμα περισσότερο. Ο κύριος Βρομύλος το κατάλαβε και τράβηξε τη Δούκισσα από το λουρί, το οποίο ήταν στην πραγματικότητα ένα παλιό σκοινί, για να την κάνει να σωπάσει.

«Να», είπε αγχωμένη η Χλόη, «η θεία μου μου έδωσε πέντε λίρες για να αγοράσω ένα χριστουγεννιάτικο δώρο. Αλλά δε χρειάζομαι τίποτα και σκέφτηκα να σας τα δώσω».

Ο κύριος Βρομύλος χαμογέλασε. Χαμογέλασε και η Χλόη. Για μια στιγμή φάνηκε πως θα δεχόταν την προσφορά της Χλόης αλλά μετά χαμήλωσε το βλέμμα του. «Ευχαριστώ», της είπε. «Είναι απίστευτα ευγενικό εκ μέρους σου, αλλά δεν μπορώ να τα δεχτώ, λυπάμαι».

Η Χλόη μπερδεύτηκε. «Γιατί όχι;» ρώτησε.

«Είσαι παιδί. Πέντε λίρες; Παραείναι γενναιόδωρη η προσφορά σου».

«Απλώς σκέφτηκα...»

«Είναι πολύ ευγενικό εκ μέρους σου, αλλά δυστυχώς δεν μπορώ να τα δεχτώ. Πες μου, πόσων ετών είσαι, μικρή μου κυρία; Δέκα;»

«ΔΩΔΕΚΑ!» είπε δυνατά η Χλόη. Ήταν λίγο κοντούλα για την ηλικία της, αλλά της άρεσε να πιστεύει ότι ήταν πιο ώριμη σε πολλά άλλα. «Είμαι δώδεκα. Στις εννιά του Ιανουαρίου θα είμαι δεκατριών!»

«Συγγνώμη, είσαι δώδεκα. Σχεδόν δεκατριών. Πήγαινε να αγοράσεις έναν από αυτούς τους μουσικούς δίσκους που αρέσουν σ' εσάς τώρα. Μη σκας για έναν γερο-πλάνητα σαν και του λόγου μου». Χαμογέλασε. Στα μάτια του έλαμψε μια σπίθα.

«Χωρίς να θέλω να γίνω αδιάκριτη», απάντησε η Χλόη, «μπορώ να σας κάνω μια ερώτηση;»

«Ναι, φυσικά και μπορείς».

«Να, πολύ θα ήθελα να μάθω γιατί ζείτε στο παγκάκι και όχι σε ένα κανονικό σπίτι, όπως εγώ».

Ο κύριος Βρομύλος ανακάθισε ελαφρώς και φάνηκε να αγχώνεται. «Είναι μεγάλη ιστορία, καλή μου», αποκρίθηκε. «Ίσως σου την πω κάποια άλλη στιγμή».

Η Χλόη απογοητεύτηκε. Δεν ήταν και πολύ σίγουρη ότι θα υπήρχε κάποια άλλη στιγμή. Αν η μητέρα της μάθαινε ότι είχε μιλήσει σε αυτό τον άνθρωπο, πόσο μάλλον ότι του πρόσφερε χρήματα, θα γινόταν έξαλλη.

«Συγγνώμη που σας ενόχλησα», είπε η Χλόη. «Καλή σας μέρα». Τη στιγμή που ξεστόμισε την τελευταία της φράση, κοκάλωσε. Τι χαζομάρα ήταν αυτή που είχε πει! Πώς μπορούσε να είναι καλή η μέρα του; Ήταν ένας γερο-άστεγος που βρομούσε και ο ουρανός γέμιζε μαύρα σύννεφα έτοιμα για βροχή. Η Χλόη πήρε τον δρόμο της γεμάτη ντροπή.

«Τι είναι αυτό στην πλάτη σου, παιδί μου;» της φώναξε ο κύριος Βρομύλος.

«Ποιο;» ρώτησε η Χλόη προσπαθώντας να δει τι υπήρχε στην πλάτη της. Έπιασε ένα χαρτί που ήταν κολλημένο στο μπουφάν της και το περιεργάστηκε.

Πάνω στο χαρτί, με χοντρά μαύρα γράμματα ήταν γραμμένη μία και μόνο λέξη.

ΧΑΖΗ!

Η Χλόη ένιωσε να σφίγγεται το στομάχι της από την ταπείνωση που είχε υποστεί. Η Ρόζαμουντ μάλλον της το κόλλησε, την ώρα που έφευγαν από το σχολείο. Αυτό το κορίτσι κορόιδευε συνέχεια τη Χλόη, επειδή λείει έτρωγε πολλά γλυκά, ή επειδή ήταν πιο φτωχή από τα υπόλοιπα κορίτσια του σχολείου, ή επειδή ποτέ καμιά ομάδα χόκεϊ δεν τη διάλεγε. Την ώρα που έφευγαν από το σχολείο σήμερα, η Ρόζαμουντ τη χτύπησε ελαφρά πολλές φορές στην πλάτη λέγοντας «Καλά Χριστούγεννα» ενώ τα υπόλοιπα κορίτσια γελούσαν. Τώρα η Χλόη ήξερε γιατί γελούσαν.

Η Χλόη είναι ίσως το πιο μοναχικό κορίτσι στον κόσμο.
Αλλά μια μέρα γνωρίζει τον κύριο Βρομύλο,
τον άστεγο της γειτονιάς της. Εντάξει, μυρίζει λιγάκι,
αλλά είναι ο μοναδικός άνθρωπος που της έχει
φερθεί ποτέ τόσο καλά. Έτσι, όταν ο κύριος Βρομύλος
χρειάζεται ένα μέρος για να μείνει, η Χλόη αποφασίζει
να τον κρύψει στην αποθήκη του κήπου τους!

Η Χλόη, όμως, θα ανακαλύψει ότι κάποια μυστικά
οδηγούν στην καταστροφή. Και μιλώντας για μυστικά,
ο κύριος Βρομύλος έχει πολλά να κρύψει...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

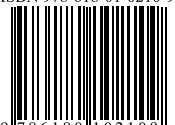
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550

www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

Από 9 ετών

ISBN 978-618-01-0210-9

9 786180 102109

ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΣ: 12959

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η